

under Finanslovsforslagets første Behandling fremkom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) om at lade denne Bevilling til et Havdige fra Store Darum til Tjæreborg Bakker udgaa af Finansloven og ordne dette Spørgsmaal ved særlig Lov. Vi mener begge, at det er et Spørgsmaal, som berører baade det ærede Medlems Valgkreds og min Valgkreds, og vi mener, at det vil være heldigst, om dette Forhold ordnes ved særlig Lov. Det samme er Tilfældet med Lodssejerne derovre. De indgav i sin Tid et Andragende til Ministeriet om en Bevilling paa 300,000 Kr., og den Del af deres Andragende stillede Ministeren sig velvilligt overfor og stillede saa dette Forslag paa Finansloven. Men samtidig androg Beboerne om at faa det resterende Beløb, der skulde udredes af Lodssejerne, som Statslaan, at forrente og afdrage med $4\frac{1}{2}$ pCt. i 60 Aar. Denne Del af Andragendet blev ikke imødekommet af Ministeren, men nu gaar denne Del af Andragendet ud under Forudsætning af, at Spørgsmaalet herom ordnes ved særlig Lov. Lodssejerne har indgivet et nyt Andragende til Staten, hvori de andrager om at faa Spørgsmaalet ordnet saaledes, at Lodssejernes Tilskud fikses til et bestemt Beløb, nemlig til 275,000 Kr., idet der samtidig ydes et Tilskud fra Ribe Amtsraad af 25,000 Kr., og man vil da forpligte sig til at skaffe de 275,000 Kr. til Veje ad privat Vej uden at faa dette Laan af Staten. Men derved vil Sagen blive adskillig dyrere for Lodssejerne, idet de vil komme til at betale en højere Forrentning og maaske vil faa strengere Vilkaar med Hensyn til Afdragene af dette Beløb. Overfor dette anmoder Lodssejerne nu Staten om at ville paatage sig Risikoen med Hensyn til Anlægget, for saa vidt det skulde komme til at overskride det Beløb, hvortil det er kalkuleret. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil stille sig saa imødekomende som muligt overfor dette Andragende. De Bidrag, Lodssejerne her vil komme til at yde til det projekterede Havdige, vil, naar de beregnes pr. Tønde Land, blive langt større end de Bidrag, der ydedes til Havdiget fra Vester Vedsted til Store Darum, og det foreliggende Dige er den naturlige Fortsættelse af dette. Ved Anlægget af det nævnte Dige blev Lodssejernes Tilskud ogsaa fastsat til et bestemt Beløb, nemlig 675,000 Kr., men beregnet pr. Tønde Land var dette Beløb ikke nær saa stort som det, Lodssejerne tilbyder ved det her omhandlede Dige.

Jeg mener for øvrigt, at Staten har

Anledning til at hjælpe her ikke blot af Hensyn til Lodssejerne, men ogsaa i sin egen Interesse. Det Havdige, der her er Tale om, vil nemlig yde en Beskyttelse for Jernbanedæmningerne over Sneum Aa, en Beskyttelse, som virkelig kan tiltrænges, det viser de store Stormfloder, vi har haft i den sidste halve Snes Aar. Hvis det Havdige, der her er Tale om, bliver opført, er der imidlertid ikke Tvivl om, at denne Jernbanedæmning fremtidig vil være sikret. Derfor mener jeg, at det vil være naturligt, om Staten stiller sig imødekomende overfor Lodssejernes Andragende. Idet jeg altsaa takker Finansudvalget og den højtærede Trafikminister, fordi de har imødekommet den Henstilling, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Ribe, beder jeg samtidig den højtærede Minister om at stille sig saa imødekomende, som det er muligt, overfor det Andragende, som senere er indgaaet fra Lodssejerne i disse Egne.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Under Nr. 18 i Betænkningen findes opført et Samraad om Tjenestetiden for Maskinpersonalet ved Statsbanerne. Dette Samraad refererer sig til Forhandlinger, der har været førte i flere Aar mellem Maskinpersonalets Tjenestemænd og Generaldirektoratet. Allerede under Finanslovsforslagsbehandlingen i 1913 blev der anket over den lange Tjenestetid, Maskinpersonalet har, og Ministeren lovede, at denne Sag skulde blive gjort til Genstand for Undersøgelse, og at der eventuelt skulde blive stillet Forslag om en Forkortelse af Tjenestetiden. I den Anledning har der været ført Forhandlinger, som resulterede i, at man i Februar Maaned i Fjor blev enig om en Ordning, der vilde komme til at koste 300,000 Kr. aarlig, og man mente da at kunne ordne det saaledes, at der i Aar blev stillet 100,000 Kr. til Raadighed og saa 100,000 Kr. yderligere i hvert af de følgende 2 Aar. Vi har nu haft et Samraad med den højtærede Minister angaaende denne Sag imellem første og anden Behandling, men den højtærede Minister var paa dette Tidspunkt ikke i Stand til at give et bestemt Svar paa, om et Ændringsforslag i saa Henseende kunde ventes. Jeg tror, at det i nogen Grad hidrører fra, at Generaldirektøren for Statsbanerne i længere Tid har været syg, saa at denne Sag er blevet noget forsinket. Jeg vil nu benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om vi ikke til tredje Behandling af Finanslovsforslaget kan vente et Ændringsforslag, der gaar ud paa at